

Se ven
à
crits

2

QUARTOS

per
tot arreu

Se ven
en los
kioskos

2

QUARTOS

cada
ballada

LA SARDANA

PERIÓDIC DEFENSOR DELS QUE SEMPRE PERDEN

SORTIRÁ QUAN BE LI APAREGUI, DONANT Á LO MÈNOS UNA BALLADA CADA VUYT DIAS

Direcció : Ronda de la Universitat, 96

COM JO N' HI HA MOLTS

Senyors lectors de LA SARDANA:

Per mes que vostés no tinguin l'honor de coneixem, tractaran á molts tipos com jo; ab la sola diferencia que 'ls meus companys de semblansa no tenen la franquesa de que vaig á donar probas.

Figúrinse que jo so molt bon xicot; res te que dir de mí lo rector mossen Anton, molt al contrari, procuro estarhi be y de aquesta manera logro ser obrer de la parroquia y al mateix temps passo per católich, apostólich y romá. Tot aixó ho faig pels meus fins particulars; volen encara mes franquesa... donchs allá va.

Soch un dels polítichs mes acérrims, lo que no puch dirlos es á quin partit perteneixo, per que jo soch federal, castelarista, zorrillista y constitucional, pero católich. No diré que siga canovista y carlí, perque aquestos ja han passat de moda, y per si semblants noms tornessen á estar en ús, fàcilment giraria la camisa, ajudat de mossen Anton, com he fet altres vegadas. Per probarlos que aixó faria, basta que 'ls hi digui que jo avans passaba per socialista dels mes furibundos. Tot lo indicat sé ferho ab molta manya; y aixó me ha valgut sé la persona mes benvolguda del barri; de modo que no passa res que no vinguin á trobar lo senyor Joan, per servirlos.

No 's creguin que per lograr aquest bon nom y la posicioneta que disfruto n' hi hagués prou ab lo indicat, no senyors; me ha costat molts sacrificis, perque l'home que perteneix á tants partits de totas maneres s'ha de sacrificar. Figúrintse que jo moltes vegadas me hauria estat tranquil á casa y han vingut:—Miris Sr. Joan, vinch á dirli de part del pare Ramon que aquesta nit tindran reunió los de la *Reparadora* per tractar no sé de qué.—Bueno, digui que no hi faré falta. Vamos, ara ves allá tenint tanta feyna á casa; oh y mes ara que tinch l'encàrrech de redactar un manifest pe 'ls libre-pensadors!

Compromisos per l'istil en tinch cada dia; no 'ls diré mes sino que no fa molt temps que

'm trobaba en lo cas de compareixe á la parroquia; á la reunió dels protestants; á veure unas probas que feyan los esperitistas; á sentir una conferencia que donava en Sunyer y Capdevila; y per últim rebo una invitació del president de la juventut católica dientme que sens falta aquella nit comparegués al soterrani de costum pera tractar assumptos de molt interés sobre certs traballs que alashoras teniam entremans. Com aixó era los que me importava, vaig deixar de compareixe als demés punts per reunirme aquella nit al soterrani. A mí 'm disgusta lo quedar malament, per qual motiu l'ensendemá personalment vaig donar satisfaccions á tothom, quedant ells contents y enganyats y jo en bon lloch.

Sols per lo que soch recompensat continuo portant aquesta vida política y religiosa, perque al cap y al fi algo val que la societat me tingui un puesto destinat per ser un dels grans homes. Al menos com á tal soch considerat, obrant de aquesta manera. No faltan per aixó malas llenguas que diguin que tots los que obrém aixís som corchs de la societat, pero á mí res me fa que 'm retallin; los manyeflas son minoria y jo crech que vaig be seguint lo que fa la majoria.

No soch mes llarch per que acabo de rebre una invitació per compareixe al comité *possibilista*, que segons diuhen ningú com jo pot acceptar lo ser regidor en las próximas elecciones.

Repeteix: com jo de redentors n'hi han molts ab la sola diferencia que no son tan franchs.

Si quan arriba l'hora 'm elegeixen, com confio, estaré á la seva disposició

JOAN PANCRÁS

LLETRETA

A mala centuria
al mon he vingut;
en lloch de instruirme
me torno mes ruch;
los anys y experiencias
no 'm valen per res:
¡Ay, quants ne coneixo
que fan lo mateix!

Jo hi vist l'any catorze
y 'l setze y 'l vint:
he vist á Cristina
y he vist Cárlos quint;
la meva ignorancia
com més va més creix:
¡Ay, quants ne coneixo
que fan lo mateix!

Prou l'amo de casa
me puja 'l lloguer;
las cartas encara
ne van á ralet;
ja acabo de perdre
los ossos y pell:
¡Ay, quants ne coneixo
que fan lo mateix!

Avuy dos se pegan,
demá 's fan petons;
avuy mana l'amo,
demá mana 'l porch;
que mani qui vulga
no 'm vull ficá en res:
¡Ay, quants ne coneixo
que fan lo mateix!

Si roban rellotjes
y agafan als vils,
al cap de dos dias
ja 'ls deixan eixir;
no puch jo comprendre
en qué consisteix:
¡Ay, quants ne coneixo
que fan lo mateix!

A mí ¿qué m'importa
que guanyi ó no aquell,
aquest ó aquell altre,
lo blanch ó 'l vermell?
Lo que 'm dona pena
es lo dels diners:
¡Ay, quants ne coneixo
que fan lo mateix!

Que passi 'l que vulga
no 'm vull entristir;
que donchs que are 'm vaga
me vull divertir;
que caigui la casa
del quart al primer,
que molts ne coneixo
que fan lo mateix.

Miquel de Rubí

SALTIRONS

Lo últim divendres tingué lloch en lo teatro del Circo lo benefici del inspirat autor de *La Cova dels Orbs* senyor Sanchez Gabanyach, assistinhi numerosa y escullida concurrencia.

En la representació de la citada ópera obtingué lo beneficiat un'altra ovació, essent cridat durant y després de la obra varias vegades en escena entregántseli després del gran concert final del primer quadro varios regalos de molts dels seus admiradors, entre 'ls que hi havia un magnífich estuig ab una preciosa escribania y ploma d'or.

Doném nostra coral enhorabona al distingit mestre, desitjant poder sentir sovint produccions com la que 'ns ocupa, en honra y gloria del art y dels fills de nostra terra.

*****

Las missions que han donat los jesuitas á Sant Fructós y á Sant Benet de Bages, han sigut fredas, molt fredas. Per donarhi un xich d'escalfor (que jo no sé si 'n necessitan los jesuitas) un majordom feu perdre un quart de jornal als treballadors porque servissin de comparsa.

M'hi jugo un pessich de llana del clatell del majordom, que 'l dissapte va quitar lo quart de jornal als sermonejats obrers.

Hi ha molts devots que de menjar espiritual ne donarian tant com n'hi ha.

Pero en quant á fer bullir l'olla dels altres .. *non possumus.*

*****

May es mal per uns que no siga bo per altres. Així ho diu lo ditxo.

Y mireu si es veritat, que mentres los barcelonins hem passat un Nadal mes trist que 'l pá moreno ab lo Liceo á las foscas, tot un senyor empresari de Badalona contractá bona part dels artistes de nostre gran teatro, y ja tenim ópera á Badalona.

Tornem á dirho: *may es mal per uns que no siga bo per altres.*

*****

Alló d'Irlanda cada dia 's posa mes bé. Ja casi sembla terra de nihilistas. Agafaren al gran agitador Parnell y ha surtit sa germana Miss Parnell, tan trempada com ell, y vinga moure rebombori.

Ara las donas l'han pegada ab celebrar *meetings*, y com que los hi disolen los polissonts, han tingut la bona ocurrencia de posar un rótul á la porta dihent: *Aquí no s'admeten homes.*

L'altre dia estaban reunidas unas vuyt centas faldillas; entra un polissont y la Parnell li diu:

—Ep, mestre, no podeu entrar.

—¿Com se entent? Jo vinch á cumplir lo meu deber.

—¿Qué sou? Home ó dona?

—Jo no tinch sexo.

—Pitjor pera vos.—Y ¡plam! la porta pels nassos.

Lo polissont d'una rebolada entra.

Comensa á véures rodejat de donas y á sentirse pullas. Me l'enrotllan, li lligan un devantal, li posan un estrenya-caps ab cintas vermel·las y... l'home que ja veyia voleyar uns enagos, tenint la seguritat que eran per ell, toca 'l dos més lleuger que un gos al sentir 'l carretó y veure 'ls llasseros. Surt al carrer, los xicots li cridan: *¡de setze! ¡no te arronsis!*

Y lo *meeting* continúa com si tal cosa.

Y digueu que la unió no fa la forsa.

*****

Un periódich proposava, avans de Nadal, se prenguessin precaucions en vista dels escándols

que acostuman á ocorre ab motiu de la missa del gall.

¡Llástima que estigan en vaga 'l carretó y 'l llas, que serviria per contenir lo furor d'aquestos católichs de matinada!

*****

Per tot arreu hi ha gent que no entent los seus interessos.

Ara mireu lo bisbe de Búrgos perquè demana que s'exclueixi del servey de las armas als seminaristas. Diu que al seguir la carrera eclesiástica ja son soldats sagrats de la iglesia, que 'l mateix Deu crida pera la defensa de son regne.

Pero jo dich al bisbe de Búrgos: home de Deu; si avans de ser capellans aprenguessen l'exercissi, fessen guardias, tiessin al blanco, etc., etc., al servir en la milicia celeste ja serian soldats vells, y aixó sempre es una garantia.

Y no parlém de las ventatjas que 'n reportaria lo carcamal del As d'Oros en qualsevol cas de tornar á la montanya.

*****

—«¡Matxos, bestias, animals!»

¿Pot ser creureu, lectors, que aixó ho deya algun carreter ó una marmanyera?

¡Ca, barret! Son paraulas llensadas pel rector de Cueto desde la cátedra del Esperit sant, aplicadas als lectors dels diaris excomunicats.

Estich segur que reverent tan mal educat col·labora en las planas del *Burinot*.

Y tal vegada ha sigut cabecilla.

*****

A propòsit d'excomunions.

La fórmula solemne ab que 's fan conté to·tas las malediccions possibles.

Ménos malehir los quartos del excomunicat.

Ho comprench. Los excomunicats també pagan al estat per mantenir la iglesia, y 'ls excomunicadors cobran ab la mateixa moneda.

Cap boig tira pedras á la seva teulada.

*****

¿Qué me 'n diuhen d'aquell robatori de cartas en l'administració central de Madrid?

Es una delicia viure en aquest país.

Y després encara trobarém algun descamisat queixantse de si paga contribucions crescudas y si está mal servit.

Jo declaro que estich més content aquí que á Xauxa. Perque díguinme: ¿ahont se pot veure un empleat de correus ab 170 cartas á la pitre·ra, dirigidas á personatjes de la cort y fins al mateix director de correus? ¿Ahont es que 's dona un cas tan fenomenal durant vuyt mesos y faltant cada dia valors considerables á despit de las queixas de tothom?

¡Y pensar que encara hi ha qui renega de la centralisació y altres cosetas!

*****

Si 'l bisbe de Santander ha fet bé excomunicant als diaris lliberals (y vaya si haurá fet bé, porque 'ls seus superiors en categoria no ho desaprobant) ¿cóm es que 'ls altres bisbes no imitan la seva conducta?

Si l'un ha fet be, los altres mostran poch zel.

Bona ocasió per lluhirse, senyor Urquinaona.

¡Apa, senyor Quim, suelte la sin güeso!

*****

Llegeixo en *El Cencerro*:

«A Tafalla casi anaren á punyaladas los católichs, per treure en professó y portar á pes de brassos un sant que pesa ¡43 arrobas!»

Veus aquí una bona proba de que la fe te encara bons puntals per tot arreu.

Y ara que vinguin los heretjes á desmentirho.

*****

Varias viudas dels carrabiners fusellats per los carlins á Llayers, publican un comunicat en *El Ampurdanés* de Figueras, del qual se des·prent que 'l cabecilla Bosch de Llers (que pot ser va sense grillet per la capital del Ampurdá) te cert grau de complicitat ab aquells bárbaros assassins.

Hi ha detalls en lo comunicat á que 'ns referim que posan los pels de punta. Basta dir que 's desprent perfectament que 'n Savalls no tenia 'l cor tan dur com en Bosch de Llers.

Aquí una reflexioneta.

Los carlins defensaren com salvatjes lo retro·cés més espantós, valguentse del crim, del robo, la deshonra y l'incendi durant anys. Donchs ells, y en especial los més criminals, viuhén sense pena ni cuidado.

Los demócratas que han propagat ideas que s'adelantan alstemp que correm, ó tot lo més han tirat quatre tiros un dia de bullanga, han sigut deportats, fusellats y processats com si fossin autors del robo de 5,000 cartas en una administració de correus.

¡Després dirém que som civilisats!

*****

En los moments d'entrar aquest número en premsa deu estarse fent la inauguració oficial del ferro-carril de Vilanova.

Es una millora fa temps necessaria y reclamada per la opinió pública, sobretot en las poblacions que favoreix la línea, y just es que 'l goig rebossi per portarse á felís terme obra de tal importancia.

Habém vist lo servey que pe 'ls cinch primers dias de obrirse al públich farà la citada vía, y hem de confessar que 'ns ha fet malíssima impresió.

Molt s'havia remenat y fet entendre que 'l tal carril fora lo modelo d'Espanya, sobretot en velocitat, baratura, etc., y resulta ara que dels quadros del moviment dels citats dias publicats per la empresa, en lo trajecte de aquí á Vilanova estará 'l tren 1 hora 50 minuts y val·drá en tercera 3 pesetas 40 céntims.

Habenthi entre Barcelona y Vilanova 45 kilòmetros de recorrido, resulta que aquells trens encara no farán vinticinch kilòmetros per hora, ó siga ménos de lo que fan los mixtos de la línea de Martorell, que van á pas de bou; y en tercera 'l trajecte mencionat ve á costar á ral y mitj per hora, ó siga més car que 'ls altres.

Veurém si en la tarifa definitiva y quadros de moviment de trens estará aixó reformat, que de lo contrari totas aquellas ilusions y tot alló del carril modelo será un *puf* com molts altres d'aquells que tan sovint tenim d'empassarnos los espanyols.

*****

Es asquerós en extrém lo ocorregut la setmana passada á la Creu Cuberta entre 'ls burots y 'l cotxe del tranvia núm. 16.

No volém posar de malhumor als lectors relatantlos aquella escena; basti dir que 'ls guardas se portaren de la manera que tenen per costum, faltanthi ben poca cosa per haberhi desgracias.

¡Quin dia desapareixerán aquells irritants funcionaris que may s'han distingit sino per accions reproables!

Ja fa massa temps que dura y comensém á dubtar que 'l Sr. Rius y Tauler sia capás de posarhi remey.

*****

Se 'ns ha comunicat la historia y entrebanchs de una fulla impresa y una reunió que debian celebrar á Barcelona los obrers anárquich·co·lectivistas, y ja vos dich que n'hi ha per llogarhi cadiras.

D'allí's desprent claret, claret, que quan los governants volen, la Lley y 'l Dret son tinguts ab igual consideració que 'ls gossos en mans dels homes del llàs.

¡Viva la benevolencia! ¡¡¡Viva!!!

*

Escritas las anteriores ratllas habém rebut la *Revista Social* que conté un preciós article sobre 'l mateix assumpto, posantho tot per clar, y confessém que tanta veritat nos ha fet enrogir las galas al pensar que som en temps de llibertat.

*****

Vostés ja 's recordarán que un bisbe prohibí á las orquestas d' iglesia 'l tocar en los saraus, pero no deuen saber que l' arcalde de Culera lo dia de Nadal negá 'l permis á varios joves que sollicitaban portar un' altra orquesta á la població, pretextant no ser del gust d' ells los músichs de l' iglesia.

Y l' arcalde ferm ab los seus tretze no consentí que 's llogués altra orquesta, porque lo contrari era en perjudici dels interessos de la iglesia, segons ell.

Ara lliguin caps y díguintme qui te rahó: ¿aquell bisbe que no volia que 'ls músichs barrejessin ó aquest arcalde que 'ls fa menjar carn y peix?

EPÍGRAMAS

Sento á dir que fa molt pes
la filla de la garbada,
y ab tot, jo 'n se més de tres
que ja se l' han carregada.

ACSOIB

Lo pare del Antonet
un gall tan bonich tenia,
que á tot' hora, nit y dia,
lo cridava per *rey et*.
Com lo gall va ferse vell,
lo pobre home, avans d' ahir,
tot plorant me va dir:
—¿Saps que vull matar lo rey?

BARBERET DE REUS

TAFANERÍAS

¿Volen saber quatre murmuracions d' aquests dias, estimats lectors?

Prenguin avans alguna coseta, que si están dejuns tal vegada los actes de certs apóstols los reprendrian.

*

¿Per qué dirian que s' ha suïcidat un capellá parisien?

Perque 'l sorprengueren en una acció lletja, molt lletja. Per una cosa deshonest que jo no goso á escriure, pero que ell tingué l' atreviment de executar.

Y mireu: estich tan acostumat á veure 'l desvergonyiment de certa gent, que al saber lo suïcidi del capellá de Paris, que demostra un xich de vergonya, m' he posat má á la butxaca, he tret dos quartos y 'ls he fet dir de pare-nostres á un pobre pera l' ánima del reverent.

No ho faria pas ab mí lo bisbe de Santander.

*****

Y ja que de Santander parlem, ¿sabrian dir-me quin efecte ha fet la excomunió aquella, als redactors, impressors, repartidors, lectors, etc., dels periódichs excomunicats?

*****

Tornemhi ab Santander.

¿Cóm es que 'l bisbe d' aquella diócesis no excomunica als que dintre la catedral robaren lo rellotje á un concurrent no excomunicat?

*****

Y encara m' he descuidat una cosa de Santander.

¿Podria saberse cóm es que 'l bisbe va tan sovint al monastir de Corban?

¿Y cóm es que devegadas hi passa la nit?

La pregunta no porta malicia. Voldriam saberho per pura curiositat. Res més.

Y si 'l senyor bisbe excomunicador está disposat á satisfer nostra tafañería li agrañirém que 'ns digui si es veritat que las monjas de Corban son la flor y nata de las esposas del senyor.

D' una d' ellas ja 's diu que donaria envidia á la mateixa Venus.

¿Qué la coneix lo Sr. bisbe?

*****

Ab molt gust posém en coneixement de l' autoritat eclesiástica que en la iglesia de Sant Martí de Provencals, además d' *alló* del caball, que deyam en lo número anterior, hi ha un Cristo que no porta tapa-rabòs ni tan sols un modest pámpol per evitar l' ofendre la vista dels castos fiels que van á missa.

*****

¿Cóm es que s' ha tingut d' instruhir un escandalós procés contra un professor del establiment de Santa Bárbara de Gand dirigit per jesuitas?

¿No podia evitarse que passés com gefe d' actes inmorals comesos en plena classe?

¿Qué voleu donar la rahó al Odeon que representan *La moral de los jesuitas*?

Vaja, jesuitas de Gand, vos lluiu poch.

Aquí may se saben aquestas cosas.

*****

Sr. Bisbe: ¿indria l' amabilitat de dirnos que n' ha resultat d' aquelles murmuracions de temps enrera sobres un rector del plá de Barcelona que segons deyan estaba prés á Vilafranca.

¿Qué hi havia alguna cosa de veritat en tot alló que s' explicaba á cau d' orella d' una criatura de naixensa y una majordona?

Nosaltres no creyém que 'n pugui resultar res contra cap ministre del senyor y per aquest motiu som tafañers.

*****

¿No ho troban que no hi ha de fer més ni ménos en la inauguració del carril de Vilanova la presencia del Sr. Urquinaona?

Diuen que benehirá las obras.

¡Ay! no 'm fassin riure.

¿Cóm s' ho arreglarian los carrils per benehirse si no hi hagués bisbes?

*****

En un cel-obert.

—¿Senyora Llúcia!

—¿Qué 'm crida, senyora Agneta?

—¿Cóm li han probat las festas? ¿Han menjat be 'l gall?

—No me 'n parli, filla; un capó com lo puny y set pessetas! ¿Com que diuen si á n' aquells fulanos los hi varen donar xexanta mil duros per galls y turróns! ¿Veliaquí porque han anat tan cars!

—¿Vol dir aquell senyor gras, petitó?...

—Sí, aquell del enllás. ¡Quin casori! ¡Tot pels quartos!

—Vaja, no digui més. Sempre m' ho vaig pensar que 'ls diners eran la mare dels ous.

—Deixemho corre. Val més no parlarne.

*****

¿Qué deu passar á la Administració Económica de Barcelona que tothom parla á cau d' orella?

¿Alguna irregularitat?

No ho vull creure.

*****

Y á ca la Ciutat ¿cóm es que l' endemá d' haber menjat lo gall tenian moros á la costa?

¿Qué no varen pahir be 'l sopá?

Si que ho sentiria. ¿Després d' haber anat tan be tot alló de Madrid!

Encara 'm farán creure que la serenata va ser d' encàrrech.

ENTRETENIMENTS

XARADAS

—¿Que tens *prima tersa* Quima?
—¿Perqué m' ho dius, Sebastia?
—Per si vols *segona prima*
la tot avans d' esmorsá.

Primera Rius y Taulet,
lo que 'l *segona* ha inventat,
pel tot á Madrid ha anat,
y ha tornat molt satisfet.

*****

SINONIMIA

No trobis estrany que tot
puig miro si 'm puch distreure,
qu' he caygut á dintre un sot
y he trencat lo tot de beure.

Q. Roig

SOLUCIONS

ALS ENTRETENIMENTS DEL NÚMERO PASSAT

XARADAS : 1.ª U-llas-tres 2.ª Ma-ca

GEROGLÍFICH: Qui xerra s' erra

A N U N C I S

ALMANACH

DE

LA TRAMONTANA

Es un cuadern de 16 páginas en fóleo de text més trempat que un ginjol, redactat per la flor y nata dels escriptors catalans que no fan olor de farigola ni prenen rapé, y adornat ab un reguitzell de dibuixos que á la llegua 's veu que no son pas del *Burinot*, sino originals del reputat artista P. Ros. — No més val un ralet.

ESTAMPERÍA CATÓLICA

Allí trobarán los devots estampetas del presoner del Vaticá, tancat ab pany y clau dintre una reixa, ab un mal jassot de palla per tren-carhi 'l son y alguns rosegonets per ferse passar la carpanta.

Carrer d' en Sarria, cantonada á la plassa dels Tontos.

INTERESSANT ALS POLÍTICHS

Gran dipósit de culleras y forquillas de totas classes y tamanys, propias per alcansar algun tall de la olla *Presupost*.

Tenda de utensilis fusionats de cuyna anomenada *La Madrilena*, carrer del Congrós, sota las voltas del plá de Palació.

Nota. — Pe 'ls fusionistas que hi vagin recomanats, gratis. Als conservadors se 'ls farà una bona rebaixa. — Pe 'ls demócratas descamisats, á cap preu.

SE VEN

UN SANCRISTO Y DUAS PISTOLAS

á un preu bastant arreglat, per haber anat molt á ménos son amo, un reverent cabecilla que se servia de ditas einas per enviar lliberals al altre barri y obrirlos las portas del cel al mateix temps.

Per més detalls dirigirse á una ex-nevoda del mencionat reverent, que ara se las campa pe 'l carrer del Alba.

PALLA PE 'LS DEVOTS

de la máfaga en que jeu lo sant presoner pare de tots los... seus fills.

Presena en dejú es bon aliment espiritual per las ánimas... de canti.

Se trobará en venta en la plassa de la Llana, matalassé de clatells.

CORRESPONDENCIA

J. Miró. No son de la índole del periódich. || Péndolas. Aprofitarem algun entreteniment. La poesia llarga y pesada. || P. P. Es molt desigual. || Robinson. Lo que envia no son ni epigramas ni sonet. || A. Simonet. Aprofitarem, arreglantho, alguna coseta. || P. Tomás. Gracias per las noticias. Los versos son bastant fluixets. Mirarém si molt arreglats podran passar. || Dos de setze. No 'l podem servir. || Sagristá major. Aprofitarem varios epigramas y alguna cantarella. Home, quan torni á escriure gastí tinta, que alló deu ser vi de dir missa per lo claret. || Q. Roig. Arregladet tot anirà. || Lo sarauhista. Se publicará pe 'l próxim carnaval, que será de circunstancias. La poesia que envia avuy pot ser la publicuém avans. || M. de Rubi. Ja ho veu. || Frare Llech. Lo pensament está be pero 'ls versos son molt desiguals. || A. Macari. Envihi lo que diu, lo de avuy no fija.

Barcelona. Tipografía LA ACADEMIA, de Evaristo Ullastres
96, Ronda de la Universitat, 96

LAS DEIXAS DEL ONCLE

per J. LLOPART

—Vritat que vaig un xich ab aixamplas? Son... (no ho fassin corre) las deixas de un oncle difunt que 's va morir. Llástima que fos tan alt y gros; pero ¡ba! arregladet encara podrà anar.

—Venime aquí, bandoleras. M' escursaréu los pantalons un parell de dits, cosa de mitj pam los faldons de la catrecólica, y que m' estrenyín aquest barret, que sembla un cosci. ¿Ho sentiu? A veure.

—¿Veus tot aixó d' aquí terra? Donchs fa vuyt dias vaig manarvos que s' arreglés y encara está del mateix modo. A veure si entre tu, la noya ó la senyora, una ó altre se 'n cuyda.

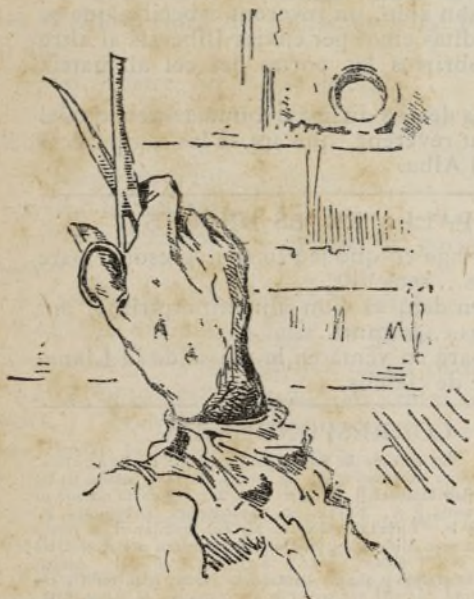
—¡Miréu qu' es prou! Está vist que tenen la vergonya al... ¡ni ho sé ahont la tenen! Nada, déixamho portar á la de casa, que encare deu ser al llit. (Dormim separats per ordre del metje.)

—Mira, Ofelia, sino que jo hi era, diria que no ets batejada. ¿Veus aquets trastos? Donchs, com cent mil dimonis que se te emportin, á veure si 'ls arreglas, pero ben depressa.

Vaja, veig que si jo no ho faig ningú se 'n cuidaria. Tallém dos ditets de calsas y mitj pamet de faldons; tal com ell va manar. A veure si estará content.

—Ara que tinch las estisoras d' esmocá 'l peix, déixam escursar alló del senyor. Després, sense dir res, me 'n emportaré 'l barret porque l' hi estrenyín.

—Ja se sab: jo soch la víctima sempre. Escursaréu la pessa del papà y tot aixó altre, porque 'm sembla que ningú hi pensa... No diré á ningú que jo ho he fet y portaré 'l barret á la botiga; aixís demá tindrà bona sorpresa.

—¡¡Llamps y'trons y pedregada!! ¡Ni may que m' hagués queixat per aixamples! ara no 'm trobaria ab aquesta xicra per barret, la jaqueta de torero, y sobretot jaquestas calsas que 'm fan tuf de ex-regidor pe 'l que son curtas!